

Τὴν κόρη τοῦ κ. Θ... νάγαλῶ. Ἀφτὴ πὺν πέρνει τόσην προίκα. Ἀφτὴ πὺν τί ξέρεις τί ὄνειρα βλέπει... Ἀφτὴ... Ἀφτὴ... ὦ, Θέ μου... ὦ Θέ μου, παρηγόρα με ἀπὸ τώρα... ἀφοῦ δὲ θέλησες νὰ με στομώρεις προτοῦ μοῦ πετάξει ὁ νοῦς, προτοῦ μοῦ φύγει ἡ καρδιά.

ὦ! Μοντέλο ὁμορφιάς καὶ παρθενιάς. Ἡ πρώτη στὴν Ἀθήνα μέσα σὺλα... Σ' ὅλα καὶ χωρὶς νάναι ἀριστοκρατία. Χωρὶς νάχει σκέψη μὲ τὴν τάξη ἀφτὴ, πὺν τί νὰ σὲ πῶ, δὲ μάρσεει... Χωρὶς νὰ τὴ σφίγγουν οἱ ἀξιωματικοὶ στοὺς χοροὺς καὶ στὰ γλέντια... Κι ὁ πατέρας της γνωστὸς σ' ὅλη τὴν Ἑλλάδα. Πλούσιος ἀπὸ κείνους πὺν κάνουνε καὶ τὸν κάθε σοσιαλιστὴ νὰν τὸν σέβεται. Μὲ θεριμὸ αἰσθήματα... μὲ ιδιαίτερη στοργὴ γιὰ τὸν ἄλλον... μὲ μορφὴ σεβαστὴ... μὲ ἀρετὲς πολλές... Μὲ ὄνομα, πὺν τὸ ἔκανε ὁ ἴδιος, βουτηγμένο στὴν τιμὴ καὶ στὴν ἐδωροσύνη. ὦ! Τὸ μὲν της καὶ ἦταν τὰ χρήματα, ἦ... τὸ μόνο κακὸ—νὰ πῶ καλτέρα—ἦταν ἡ δική μου ἡ φτώχεια...

Κεῖνο τὸ βράδυ δὲν κοιμήθηκα. Γύριζαν μέσα μου ἀστράπεδες οἱ σκέψεις καὶ οἱ ἀποφάσεις μου. Τί νὰ κάμω; νὰ βιάσω τὴν καρδιά μου νὰ πάρει νὰ ἀγαπάει; Νὰ ἐξακολουθῶ; καὶ νὰ φέρω τὸν ἐμαυτὸ μου στὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ;... Προτίμησα τὸ πρῶτο καὶ γιὰ νὰν τὸ κατορθώσω ἀποφάσισα νὰ κάμω τὸ τοῦρ τῆς Πελοποννήσου μὲ βαπόρι. Καὶ γι' αὐτὸ ἀπόρησες, πὺν μὲ εἶδες ξάφνου νὰ ταξιδεύω.

Πῶς μὲ φάνηκε τὸ βράδυ στὸ βαπόρι, πὺν ὅρθε ἡ ὥρα νὰ τὴ διῶ σὶν περίπατο. Θέ μου, Θέ μου. Τὸ πνέμα μου μὲ ἦταν φρεγάτο καὶ τὴν ἀκολουθοῦσε καὶ τὴν ἔβλεπε καὶ τὴν ἔβλεπε... Καὶ στὴν πλώρη, στὴν ἀγαπητὴ μου θέσῃ σὰ θρόνονομαι στὸ αὐτοῦ ξαπλωμένος μακρὰ ἀπ' τοὺς ἄλλους ἐπιβάτες, ἔβλεπα τὴ δειροστοιχία μὲ τὸν κόσμο της... Ἐβλεπα ἐκείνη μὲ τὴ μαμά της καὶ μὲ τὴ μικρότερη ἀδερφή της, τίς τρεῖς τους, ὅπως βγαίνανε πάντα, καὶ τὸν ἐμαυτὸ μου κάμποσα βήματα πίσω νὰν τὴν καμαρώνει, νάντης θα μάζει τὸ λυγρὸ ἀνάστημά της, νὰ πέρνει ὥς ἀπὸ τὴ λάμψη της πὺν σκόρπιζε, νὰ μυρίζει τὴν ἀναπνοή της, νὰ ὀνειροπολεῖ... νὰ παίζει... νὰ χαίρεται... νὰ μὴν ξέρει τί αἰσιάνεται, ἂν ποιεῖ ἢ ἂν ἐφχαριστιέται.

(Στ' ἄλλο φύλλο τερματίζω)

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ

Σὲ Κυματογράφω.

Καὶ ἂν ἐδραματούγησες τὴν «Κόρη τῶν Κυμάτων»,
δὲν τῶκαμες γιὰ ποσοστὰ, δὲν τῶκαμες γιὰ χρήματα.
Ὁργανωτὴς θεατρικῶν καὶ ἄλλων θεαμάτων
ν' ἀκούσης θέλησες ἀπλῶς κ' ἐοῦ «Τὶ λὲν τὰ Κέματα!»

★★

Σὲ νεόφαντο αἰσθητικό.

Αἰσθητικὴς μαθήματα μὲ τρόπο Διαπλάσιο
διδάσκεις σὲ ἡθοιοποιοὺς καὶ μ' ὄφρος ἀναλυτικὸ
τόσο, πὺν κάθε μάθημα μποροῦμε κ' ὥς θαυμασμοῦ
νὰ τῶχοιμ... ἀναισθητικό!

★★

Σ' ἐπιτήδειο ζωγράφω.

Τὸν πόλεμο ζωγράφησες χαρούμενο γιορτάσι,
καὶ πονθὲν δὲν ἔβαλες, γιὰ σάλτσα, λίγο κλάμα.
Καὶ ποῖς τὴν ἐξυπνάδα σου μπορεῖ νὰ μὴ θαμῶσῃ,
ἀφοῦ τὴν Τέχνη γύρισε πρὸς τὴ χορὴν οὐκλάμα;

ΠΙΚΡΑΓΚΑΘΗΣ

ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΗΣ ΑΚΡΟΓΙΑΛΙΑΣ

ΣΕΙΡΑ Β'

ΤΑ ΠΡΟΒΑΤΑΚΙΑ:

Βελάζοντας τὰ προβατάκια
Φέρνει ἀπὸ ἀντίπερά μου ἡ βάρκα,
Καὶ λέω πῶς εἶναι κυματάκια
Μαλλὶ πὺν ἐπήρανε καὶ σάρκα.
Κι εἶναι ὁ Βοριάς ὁ πανημένος
Πίσω ὁ τοσπάνος ἔσπλωμένος,
Καὶ Χάροντας ὁ μακελλάρης
Ὁλόρθος στέκεται ὁ βαρκάρης...

ΟΙ ΑΓΥΡΙΣΤΟΙ:

Στὴν ἄλικη τὴ θάλασσα τὴν αἵματοβαμμένη,
Ψυχούλες ἀρμενίζουσε σὰ σκλάβοι ἀλυσσομένοι.
Μαῦρα πουλιὰ ὅλες φαίνοντα, μάτια πὺν λάμνουν μόνο
Πλατιὲς φτερούγες γέροντας μὲ μυστικὸ ἔναν πόνο,
Καὶ πνέει ἀγεράκι σιγανὸ σ' ἀναφτερισμάτια τους
Μόλις πὺν φρίσσει ἀδέλχητα τὴ βάρανη Γαλήνη...
ὦ τί ταξιδὶ ἀτέλειωτο, σὰ σὲ θαν τοῦ κλίνῃ,
Κάτω ἀπὸ νύφη ἀδάκρυτα τὸ αἰῶνιο πέρασμά τους!

Ο ΜΙΣΕΜΟΣ:

Πόσοι καημοὶ στὶς ἀμμουδιές; πόσα πικρὰ φιλήματα
Μύρια χιλιὰ ἀγαρῆλητά σὲ ἀγέλαστα χεῖλάκια...
Στὶς ἀγκαλιὲς ἀπόμειναν Ἡσίοι μονάχα οἱ τόσες
Τοῦ Γυρισμοῦ γλυκὲς Χαρὲς; μὴδὲ μετριούνται πόσες
Φορὲς ἀγοῖπνησε ἡ ψυχὴ στὸ κῆμα διψασμένη
Καὶ πίνει ἀπὸ τὰ δάκρυα της κ' ἔνα φιλὶ προσμένει...

Ο ΓΥΡΙΣΜΟΣ:

Ἀποτραβιέται ὁ Μισέμος, τὰ δάκρυα καὶ οἱ Καημοὶ τοῦ
Καὶ νὰ οἱ Χαρὲς τοῦ Γυρισμοῦ, γλυκὰ Φιλιά μαζί του,
Ὅφες, θωριὲς γελοῦμενες, ὀλότερες Ἀγλάες
Ἄλλες μικρὲς φτερογιγαστὲς καὶ σὶ μαννοῦλες ἄλλες
—Μὰ πὺν εἶναι ἡ πιδ γελοῦμένη καὶ ἡ πιδ χαριτωμένη;
—Πίσω ἀπ' τὸ παραθύρι της θωρεῖ ἀποτραβηγμένη!

ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΕΡΓΙΑΛΙΤΗΣ

Σπύτες 1918.

ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ

ΜΙΑ ΚΡΙΣΗ

Φίλε Νουμά,

Περίμενα τὴν ἐκδοσὴ τοῦ δευτέρου φύλλου μὲ μεγάλη ἀνυπομονησία γιὰ νὰ ἰδῶ, ἂν πραγματικῶς πιστεῦσῃς στὰ γραφόμενά σου' ἀλλὰ μετὰ τὴν ἀνάγνωσή σου ἔμεινα πολὺ περισσότερο εὐχαριστημένος ἀπὸ ὅ,τι ἔλπίζα, γιὰτὶ δὲ γράφεις μόνο τὰ πράγματα, ὅπως φαίνονται, ἀλλὰ δείχνεις τὰ πραγματικὰ αἷτα τῶν κοινωνικῶν συνθηκῶν μας.

Περίμενα νὰ ἰδῶ (ὅπως κάνουν δυστυχῶς ὅλες οἱ ἀστυκὲς ἐφημερίδες καὶ περιοδικὰ τῶν δύο πόλεων, πλὴν μιᾶς καθημερινῆς ἐφημερίδας) νὰ ἐξηγῶνς μόνο πρόσωπα' ἀλλὰ εὐτυχῶς τὸ γράφημά σου περιστρέφεται γύρω ἀπὸ ἰδέες, ἀπὸ τίς ὁποῖες δυστυχῶς ὑπάρχει τόσο μεγάλη ἔλλειψη στὴν Ἑλλάδα. Γι' αὐτὸ στέλνω θερμὰ συγχαρητήρια στοὺς γράφοντάς στοὺς περιοδικῶς.

Εὔχομαι ν' ἀκολουθήσῃς κ' ἄλλα φύλλα τὸ ἴδιο παράδειγμα γιὰ νὰ βγῇ πὰς κ' ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ἀπὸ τὸ βούρκο τῶν προσωπικῶν παθῶν, νὰ μορφωθῇ καὶ νὰ ταχθῇ σὲ μιὰ φυσικὴ κ' ἐπιστημονικὴ ἰδεολογία, πὺν ἀρμόζει σὶν πολιτισμένῳ ἄνθρωπῳ τοῦ εἰκοστοῦ αἰῶνα.

Μὲ βαθεῖα συναίσθησι τῶν γραφόμενων.

24/12/18 Φάληρο

Π. Κ.

Ο ΝΟΥΜΑΣ

[ΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ]

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΥΠΟ ΤΗΣ ΕΚΔΟΤΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ «ΤΥΠΟΣ»

Διευθυντής: Δ. Π. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

'Αρχισυντάκτης: ΗΛ. ΒΟΥΓΓΕΡΙΔΗΣ

~~~~~  
= Γραφεία, Σοφοκλέους 'Αριστείδου =  
~~~~~

Διαχειριστής: Ι. Νάκος

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

'Εσωτερικού: Έτησία Δρ. 10.— Έξάμηνος Δρ. 6.—

'Εξωτερικού: » Φρ. 15.— » Φρ. 8.—

"Εναστον φύλλον λεπτά 25

'Αγγελίαί και διαφημίσεις δραχ. 2 ὁ στίχος.

ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ ΚΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΑ

ΜΙΑΝ ἀλήθειαν εἶπε ὁ Μητροπολίτης, γυρίζοντας ἀπὸ τὸ ταξίδι του, μιὰ τραγικὴ ἀλήθεια, καὶ γιὰ τοῦτο, ἴσκι ἴσκι τοῦ ρήχτηκε μὲ τόση λύσσα ὁ τύπος ὁ Ἀθηναϊκός. Εἶπε πὼς στὸν πόλεμον μπήκαμε τὴν «ἐνδεκάτη ὥρα» κ' ἔτσι κ' οἱ ἀξιώσεις μας αὐριο, πρέπει νὰ ναι ἀξιώσεις τῆς ἐνδεκάτης ὥρας. Καὶ μάλιστα τὴν εἶπε καὶ κολοβὴ τὴν ἀλήθειαν, γιὰτὶ ἀτόφια ἡ ἀλήθεια θὰ εἴτανε ἂν ἐπρόσθετε πὼς μὲ τὰ κινήματα τῆς Θήβας, τῆς Λαμίας, τῆς Κοζάνης κλπ. λίγο ἔλειψε νὰ τὴ μουντζουρώσουμε καὶ τὴν «ἐνδεκάτην ὥρα» μας, κ' ἔτσι μεθαύριο στὸ Συνέδριον τῆς Εἰρήνης νὰ παρουσιαστοῦμε, σὺν «τῶν μοιρᾶς παρθένους», μὲ σβησμένους τὶς λαμπάδες μας. Πότε ἐπὶ τέλους θὰ συνηθίσουμε «νὰ ὑποφέρνουμε τὴν ἀλήθειαν», ὅπως εἶλεγε κ' ὁ μακαρίτης Περικλῆς Γιαννόπουλος;

ΟΥΤΕ ἡ Σερβία, βλέπετε, οὔτε τὸ Βέλγιο καθυστέρησαν μὲ συλλόγους ἐπιστράτων, μὲ Νοεμβριανὰ καὶ μ' ἄλλα τέτοια μασκαροκαμώματα, γιὰ νὰ μπαίνουν στὴν ἴδια σειρὰ μὲ μᾶς. Κάτι περισσότερο ἀπὸ μᾶς τοὺς καθυστερημένους, ἔκαμαν, κ' ἴσως αὐριο κάτι περισσότερο ἀπὸ μᾶς τοὺς καθυστερημένους, νὰ κερδίσουν. Καιρὸς λοιπὸν ν' ἀφίσουμε τοὺς νεοελληνικοὺς φαιμφρονισμοὺς κατὰ μέρος, καὶ νὰ βλογάμε τὴν τύχην ποὺ βρέθηκε κάποιος νὰ μᾶς σύρει στὸ παγκόσμιον γιορτάσι, ἔστω καὶ τὴν ἐνδεκάτη ὥρα. Γιατὶ ἀλοίμονό μας ἂν ἡ καθυστέρησή μας κρατοῦσε ἴσαμε σήμερον!

ΩΣΤΟΣΟ μὲ τὸ παρῶπᾶν δὲν ἐννοοῦμε νὰ ἐπιδοκιμάσουμε τὴν ἀνάμειξιν τοῦ Μητροπολίτη στὴν ἔσω κ' ἔξω πολιτικὴ. Κάθε ἄλλο. Ἀφοῦ ἀκόμα ἐξακολουθεῖ νὰ θεωρεῖται ἀπαραίτητος ὁ κληρὸς, θὰ θέλαμε τοὺς λειτουργοὺς τοῦ μικροῦ καὶ μεγάλου, ν' ἀδιφοροῦν γιὰ κάθε τι ποὺ γίνεται ἔξω ἀπὸ τὸν αὐλόγυρον τῆς ἐκκλησιᾶς τοῦς. Καὶ πρῶτα πρῶτα νὰ μὴ πολιτικολογοῦν. Δὲν ἐπιδοκιμάζουμε λοιπὸν τὸ Μητροπολίτη. Ἐπιδοκιμάζουμε τὸν ἄνθρωπον ποὺ εἶχε τὸ κουράγιον νὰ ξεστομίσει μιὰν ἀλήθειαν. Γιατὶ ἡ ἀλήθεια, εἴτε ρᾶσο φορεῖ, εἴτε φουστὶνέλες, εἶναι πάντοτε ἀξιοσέβαστη.

ΝΑ λοιπὸν ποὺ βρέθηκε κ' ἓνας Ἰταλὸς πολιτικὸς ν' ἀποδοκιμάσει τὸν Ἰταλικὸ ἱμπεριαλισμὸν καὶ νὰ διαμαρτυρηθεῖ τόσον ἔντονα ἐναντίον του. Ὁ Μπισολάτη ἀπὸ τὴ μιὰ μεριὰ καὶ οἱ Ἰταλοὶ σοσιαλιστῆς ἀπ' τὴν ἄλλην, ἐξαγνίζουσιν σήμερον τὴν ἐπίσημην Ἰταλίαν ποὺ τῆς γεννήθηκε ἡ παρὰλογη ὄρεξις νὰ καταβρογχθίσαι ὅλον τὸν κόσμον. Παρόμοια ὄρεξις εἶχε καὶ ἡ Γερμανία καὶ τὸ πάθημά της, ἃς γίνῃ μάθημα στὴν Ἰταλίαν τοῦ κ. Σονίνο καὶ Σινι.

ΜΟΛΥΣΜΑ Εὐρωπαϊκόν, καὶ ὄχι ἀποκλειστικὰ ρούσσικον μόλυσμα, ἐξαρχατήρισε τὸν μπολσεβικισμόν ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Γαλλικοῦ στρατοῦ ποὺ πῆγε στὴν Ὀδησό, κ' αὐτὸ τὸ μόλυσμα ἔχει χρέος, λέει, ἡ Ἀστικὴ Εὐρώπη νὰν τὸ ἐξαλείψει. Ἀπὸ τὴν ἐποχὴ βλέπετε, τοῦ Μεγ. Ἀλέξανδρου οἱ σπαθοφόροι ἐξακολουθοῦν νὰ κόβουν μὲ μιὰ σπαθίᾶ ὅλους τοὺς Γόρδιους δεσμούς, ὅταν τύχει νὰ ναι καμωμένοι ἀπὸ σπάγγον κ' ὄχι συρματένιοι. Φοβούμεστε πὼς κ' ὁ Μπολσεβικισμὸς θὰνῇκε στὴ δεύτερην κατηγορίαν τῶν δεσμῶν καὶ νὰ μὴν κόβεται εὐκόλως μὲ μιὰ σπαθίᾶ.

ΟΡΓΑΝΩΜΕΝΗ ἐπανάστασις. Τέτοια, φαίνεται, νὰναι ἡ σοσιαλιστικὴ ζύμωσις ποὺ γίνεται σήμερον στὴ Γερμανίαν καὶ τέτοιαν τὴ βλέπει ὅποιος τὴν κοιτᾷ μ' ἀνθρωπιστικὰ καὶ ὄχι μὲ ἀστικὰ μάτια. Λένε πὼς κ' ὁ Λένιν ἐργάζεται καὶ ἐνεργεῖ κάτω ἀπὸ κάποια ὁργάνωσις καὶ αὐτός. Κ' ἔτσι ὅσο καὶ ἂν ἡ ἀστικὴ Εὐρώπη διαμαρτύρεται σήμερον, ἡ σοσιαλιστικὴ ἐπανάστασις ἀδύνατον μὲ ὅση πίεσις καὶ ἂν τῆς γίνεται νὰ ὑποχωρήσῃ, τουλάχιστον στὶς χώρας ποὺ παρουσιάζεται ὁργανωμένη.